

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 20Co/87/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8416204442
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 05. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Boroň
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2018:8416204442.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Michala Boroňa a členov senátu JUDr. Petra Straku a JUDr. Viery Kandrikovej v právnej veci žalobcu: BENCONT COLLECTION, a.s. so sídlom Vajnorská 100/A, 831 04 Bratislava, IČO: 47 967 692, právne zastúpeného Advokátska kancelária JUDr. Veronika Kubriková, PhD., s.r.o., so sídlom Martinčekova 13, Bratislava - mestská časť Ružinov, IČO: 50 361 368, proti žalovanej: I. A., J.. XX.XX.XXXX, Y. G. K. XXX/XX, Y., o zaplatenie 1.953,37 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Kežmarok č.k. 9Csp/34/2016 - 55 zo dňa 1.3.2017 takto

rozhodol:

I. Súd p r i p ú š ť a zmenu účastníka tak, že na strane žalobcu vystúpi z konania spoločnosť Poštová banka, a.s. so sídlom Dvořákovo nábrežie 4, 811 02 Bratislava, IČO: 31 340 890, a na jej miesto do konania vstúpi spoločnosť BENCONT COLLECTION, a.s. so sídlom Vajnorská 100/A, 831 04 Bratislava, IČO: 47 967 692 .

II. P o t v r d z u j e s a rozsudok vo výroku o povolení splátok, vo výroku, ktorým súd žalobu v prevyšujúcej časti zamietol a v súvisiacom výroku o trovách konania.

III. Stranám sporu sa náhrada trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie rozhodol, cit.:

„I. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 775,42 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,25 % ročne zo sumy 775,42 Eur od 10.06.2014 do zaplatenia, to všetko v mesačných splátkach po 30,- Eur, splatných vždy do 25. dňa toho - ktorého mesiaca počnúc právoplatnosťou tohto rozsudku až do úplného vyrovnania s tým, že omeškanie so zaplatením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

II. V prevyšujúcej časti žalobu zamietla.

III. Náhradu trov konania stranám sporu nepriznáva.“

V odôvodnení rozhodnutia okrem iného uviedol, že právny vzťah medzi žalobcom a žalovanou, ktorý je založený zmluvou o úvere posúdil ako vzťah spotrebiteľský. Súd po preskúmaní obsahu Zmluvy zistil, že táto neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. c), g), i), j) a k) zákona č. 129/2010 Z.z., čo má v zmysle § 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z.z. za následok, že spotrebiteľský úver poskytnutý žalovanej na základe Zmluvy je bezúročný a bez poplatkov.

Ďalej uviedol, že zmluvne dohodnutá úroková sadzba tak prekračuje priemernú úrokovú sadzbu pri podobných typoch úverov poskytovaných bankami viac ako dvojnásobne.

Súd pri vyššie uvedenom závere o bezúročnosti a bezpoplatkovosti spotrebiteľského úveru priznal žalobcovi právo na zaplatenie sumy 775,42 Eur predstavujúcej rozdiel medzi poskytnutým úverom vo výške 2.000,- Eur a súčtom žalovanou zaplatených splátok vo výške 1.224,58 Eur.

Súd vyhovel návrhu žalovanej a umožnil jej, aby súdom uloženú povinnosť zaplatila žalobcovi v splátkach po 30,- Eur mesačne. Súd zohľadnil majetkové pomery žalovanej. Pretože žalobca mal úspech len čiastočný, súd v zmysle § 255 ods. 2 Civilného sporového poriadku náhradu trov konania pomerne rozdelil.

2. Proti tomuto rozsudku podal žalobca včas odvolanie. Z obsahu odvolania vyplýva, že odvolanie nesmeruje pri výroku, ktorým súd žalobe čiastočne vyhovel. Žalobca považuje rozsudok za nepreskúmateľný a arbitrárny. Poukázal na rozsudok súdneho dvora vo veci C-42/2015. Nesúhlasí s konštatovaním súdu prvej inštancie, že v zmluve nie je uvedený termín splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Má za to, že celková výška nákladov bola vypočítaná správne. Na prijatie záveru o prípadnej neplatnosti dojednanej výšky dohodnutých úrokov nestačí len odkaz na priemernú výšku úrokových sadzieb v danom období. Na všetky úverové vzťahy vzniknuté pred 1.4.2015 je potrebné aplikovať ustanovenia Obchodného zákonníka. Na základe uvedeného navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, alebo zmenil a vyhovel žalobe v plnom rozsahu a zároveň žalobcovi priznal náhradu trov konania.

3. Krajský súd v Prešove (ďalej len odvolací súd) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“), vzhľadom na včas podané odvolanie preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a § 380 CSP, bez nariadenia pojednávania a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

4. Po podaní odvolania bol súdu doručený návrh na zmenu strany sporu, v ktorom žalobca žiadal, aby súd rozhodol, že do konania na miesto doterajšieho žalobcu vstúpila spoločnosť BENCONT COLLECTION, a.s. Svoju žiadosť odôvodnil skutočnosťou, že doterajší žalobca Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 13.6.2017 postúpil pohľadávku voči žalovanej spoločnosti BENCONT COLLECTION, a.s. Spoločnosť BENCONT COLLECTION, a.s. ako vstupujúca strana sporu vyjadrila súhlas so vstupom do konania na strane žalobcu.

Podľa § 80 ods. 1 CSP, ak po začatí konania nastala právna skutočnosť, s ktorou sa spája prevod alebo prechod práv alebo povinností, o ktorých sa koná, môže žalobca navrhnúť, aby do konania na jeho miesto alebo na miesto žalovaného vstúpil ten, na koho boli tieto práva alebo povinnosti prevedené alebo na koho prešli.

Podľa § 80 ods. 2 CSP, súd vyhovie návrhu podľa odseku 1, ak sa preukáže, že po začatí konania došlo k prevodu alebo prechodu práva alebo povinnosti, a ak s tým súhlasí ten, kto má vstúpiť na miesto žalobcu. Právne účinky spojené s podaním žaloby zostávajú zachované.

Vychádzajúc z citovaných zákonných ustanovení a uvedených skutočností odvolací súd rozhodol v rámci odvolacieho konania tak, ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

5. V odvolacom konaní z dispozičnej zásady vyplýva, že odvolací súd vec prejedná v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáha prieskumu. Určením rozsahu napadnutia rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolateľ nielen vymedzuje to, ohľadne akých výrokov u rozhodnutia súdu prvej inštancie nastal suspenzívny účinok odvolania, ale súčasne stanoví medze, v ktorých je odvolací súd oprávnený a povinný rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmať.

Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov v kontexte s namietaným nesprávnym právnym posúdením, to, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v úplnosti, aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (Ústavný súd Slovenskej republiky II.ÚS 78/05).

6. V súvislosti s údajom podľa ust. § 9 ods. 2 písm. k Zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení v čase uzavretia zmluvy (ďalej len „ZoSÚ“) a rozsudkom Súdneho dvora vo veci C-42/2015 Home Credit Slovakia, a.s. a Klára Bířová odvolací súd poukazuje na priamy účinok smerníc. Otázka priameho účinku smerníc sa vo všeobecnosti v podstate týka vymedzenia podmienok, za ktorých vnútroštátne orgány môžu určitú normu práva Únie aplikovať priamo, bezprostredne, na prípad, ktorý riešia. Vzhľadom na existenciu ustálenej judikatúry SD EÚ na otázku priameho účinku smerníc v spore medzi jednotlivcami (v tomto konkrétnom prípade veriteľ verzus spotrebiteľ) v zásade platí zákaz horizontálneho priameho účinku spočívajúci v tom, že žiadne ustanovenie smernice zaručujúce jednotlivcovi práva alebo ukladajúce povinnosti ako také sa nemôže použiť v rámci sporu, v ktorom stoja

proti sebe výhradne jednotlivci. Z uvedeného vyplýva, že priamy účinok je tak v zásade možný len v spore medzi jednotlivcom a štátom, kedy sa jednotlivec dovolá svojho práva vyplývajúceho zo smernice priamo voči štátu ako subjektu zodpovednému za nesprávne implementovanie smernice.

Problém nastal v súvislosti s pochybnosťami, kde sú hranice nepriameho účinku smernice. Súd totiž na jednej strane má za cieľ v zmysle rozsudku C-42/15 dosiahnuť plný účinok smernice pri využití všetkých aplikačných metód a ustanovení celého právneho poriadku, no na druhej strane existujú obavy, aby nedošlo v sporoch medzi jednotlivcami k aplikácii nepriameho účinku smernice contra legem a navyše aj proti princípom súkromného práva akými je aj princíp právnej istoty.

7. Dôležitý je tiež výklad rozsudku súdneho dvora vo veci C-42/15 a smernice 2008/48/ES, pretože sa zdá, že súdny dvor mal „eurovýhradu“ len k amortizačnej tabuľke ako povinnej náležitosti zmluvy a len vo vzťahu k istine. Prejednávaná vec sa však netýka amortizačnej tabuľky, ale špecifikácie splátok úveru podľa jednotlivých zložiek, čo je v konečnom hľadisku relevantné aj na účely transparentnosti vstupných údajov pre výpočet RPMN.

8. Tak explicitne presné ustanovenie akým je ustanovenie § 9 ods.1 písm. k/ ZoSÚ cez prizmu eurokonformného výkladu nemožno ignorovať a tolerovať absenciu údajov o výške, počte a termíne splátok istiny, úrokov a iných poplatkov v žiadnej zmluve o úvere. Zákonodarca v citovanom ustanovení jasne deklaroval aké následky sú spojené s absenciou obligatórných náležitostí uvedených pod písm. k/ § 9 odsek 1 ZoSÚ a odvolací súd nevidí dôvod na odklon od vnútroštátneho predpisu, ktorý bol v čase vydania napadnutého rozsudku a aj stále je platný a účinný

9. Klausula objasňujúca špecifikáciu splátok úveru nielen podľa istiny ale aj úrokov a poplatkov má význam, aby bol jasný údaj, (i) z čoho splátka pozostáva, (ii) či splátka obsahuje aj poplatky, (iii) či neobsahuje poplatky, ktoré nemajú byť zaradené do RPMN), (iiii) či ide o amortizované splácanie alebo bez amortizácie alebo (iiiiii) údaj o tom, v ktorých splátkach je výlučne istina a v ktorých len poplatky (pri niektorých typoch úverov sú zmluvy formulované tak, že najprv sa splácajú výlučne úroky a v poslednej splátke istina) a pod .

Špecifikácia splátok úveru môže odhaliť aj nekalé obchodné praktiky, ak by nedošlo k naplneniu predzmluvných informácií o splátkach úveru (cieľ podľa II. bod 2 smernice 2008/48/ES).

10. Povinnými náležitosťami zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa úpravy platnej v čase uzavretia zmluvy medzi stranami sporu boli aj suma, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, pričom slová suma, počet a termíny splátok sa viažu ku každej z tam uvedených zložiek spotrebiteľského úveru, teda tak k istine, ako aj k úrokom a iným poplatkom. Je teda jednoznačné, že v každej zmluve musí byť uvedená tak výška istiny, ako aj úrokov a iných poplatkov, taktiež aj ich počet a termíny splátok. V danom prípade zmluva o úvere, ktorá bola uzatvorená medzi stranami sporu (č.l. 8 spisu) obsahovala len výšku, počet a termíny anuitnej splátky, a to v sume 54 Eur v počte 70 splátok s dátumom splatnosti na 18. deň v mesiaci.

11. Odvolací súd má za to, že princíp právnej istoty prevažuje, smernica nemá priamy účinok na horizontálne vzťahy medzi jednotlivcami a nepriamy účinok smernice nemožno použiť contra legem, a preto v súlade s doterajšou masívnou aplikačnou praxou súdov je v prípade absencie náležitosti špecifikácie splátok podľa istiny, úrokov a poplatkov je potrebné poskytnutý úver považovať za bezúročný a bez poplatkov.

12. Záverom odvolací súd dodáva, že uznesením Krajského súdu v Prešove č.k. 22Co/20/2018 zo dňa 27.3.2018 bola podaná prejudiciálna otázka v reakcii na rozsudok C-42/15 a odkazuje tiež na závery uvedené v rozsudku Krajského súdu v Prešove č.k. 13Co/22/2017 zo dňa 27.3.2018, č.k. 20Co/76/2017 zo dňa 27.3.2018, č.k. 3Co/27/2018 zo dňa 24.4.2018.

13. Z tohto dôvodu je podľa odvolacieho súdu plne legitímny záver o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru, a to v súlade s ust. § 11 ods. 1 písm. a) ZoSÚ. Vzhľadom na to, že pre bezúročnosť a bezpoplatkovosť postačuje absencia čo len jednej náležitosti podľa ust. § 11 ods. 1 písm. a) ZoSÚ, ďalšími dôvodmi sa odvolací súd nezaoberal.

14. Neobstojí ani odvolacia námietka spočívajúca v tom, že na všetky úverové vzťahy vzniknuté pred 1.4.2015 je potrebné aplikovať ustanovenia Obchodného zákonníka. Predmetný spor vznikol zo zmluvy

uzavretej medzi obchodníkom pri výkone jeho obchodnej činnosti (poskytovanie úverov) a spotrebiteľmi jeho úverovej služby. Nemali by byť žiadne pochybnosti o tom, že predmetná zmluva je spotrebiteľskou zmluvou v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka.

Podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

Popretím úveru ako absolútneho obchodu sa nemôže rozumieť stav, ak súd aplikuje ustanovenie § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ktoré má svoj obsah a ktorým zákonodarca sledoval dôležitý cieľ v spotrebiteľských zmluvách bez ohľadu na typ zmluvy, teda aj v prípade absolútnych obchodov (absolútne obchody sú vzťahy regulované Obchodným zákonníkom bez ohľadu na povahu účastníkov zmluvy). Zo žiadneho ustanovenia zákona nevyplýva, že by z pôsobnosti ustanovenia § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka boli vylúčené niektoré typy spotrebiteľských zmlúv. Teda ustanovenie § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka reguluje aj absolútne obchody. Ustanovenie § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka je ustanovením *lex specialis* s dopadom na všetky spotrebiteľské zmluvy, vrátane úverov. Odvolací súd sa domnieva, že ak by z pôsobnosti ustanovenia § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka mali byť vyňaté niektoré typy spotrebiteľských zmlúv, zákonodarca by to explicitne upravil. To platí aj na zmluvné typy upravené v Obchodnom zákonníku.

15. Čo sa týka námietky žalobcu, že súd prvej inštancie svoje rozhodnutie riadne a v úplnosti neodôvodnil, je potrebné uviesť, že požiadavka na riadne úplné odôvodnenie rozhodnutia predstavuje zásadu spravodlivého procesu, vyplýva to aj z judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva. Judikatúra tohto súdu však nevyžaduje, aby na každý argument strany aj taký, ktorý nie je pre rozhodnutie významný, bola daná v odôvodnení rozhodnutia odpoveď. Špecifická odpoveď sa vyžaduje na taký argument, ktorý je pre rozhodnutie rozhodujúcim (Ruiz Torija c./ Španielsko z 09.12.1994, séria A, č. 303-A; Hiro Balani c./ Španielsko z 09.12.1994, séria A, č. 303-B).

Súd prvej inštancie vysvetlil, z akých dôvodov žalobe vyhovel, odôvodnenie jeho rozhodnutia zodpovedá kritériám odôvodnenia, ktoré sú upravené v § 220 ods. 2 CSP. Nie je možné konštatovať, že by rozhodovacím procesom došlo k odňatiu možnosti žalobcu konať pred súdom a k porušeniu práva na spravodlivý súdny proces. Za odňatie možnosti konať pred súdom a za porušenie práva na spravodlivý súdny proces nie je možné považovať to, ak súd prvej inštancie neodôvodní svoje rozhodnutie podľa predstáv odvolateľa.

16. Vo vzťahu k povoleniu splátok žalobca v odvolaní neuviedol žiadne dôvody, pre ktoré považuje napadnutý rozsudok v tejto časti za nesprávny. Odvolací súd však len pre úplnosť dodáva, že po preskúmaní majetkových a sociálnych pomerov dospel k záveru o oprávnenosti povolenia splátok. Pri majetkových pomeroch žalovanej je pre ňu nemožné uhradiť rozsudkom priznanú sumu jednorazovo, čo by viedlo k tomu, že žalobca by si svoj nárok vymáhal v exekučnom konaní, čo by spôsobilo pre žalovanú ďalšie navýšenie dlhu o trovy exekúcie. Naproti tomu žalobca je podnikajúci subjekt, ktorému povolením nižších mesačných splátok nevznikne žiadna škoda. Povolením nižších mesačných splátok bude žalobcovi splatená celá dlžná suma priznaná rozsudkom, vrátane úrokov z omeškania, len v dlhšom časovom horizonte. Ak by aj odvolací súd nepovolil splátky, v konečnom dôsledku by to pre žalobcu nemalo žiaden význam, keďže príjem žalovanej jej nedovoľuje vyplatiť dlžnú sumu do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Na dôvažok, ak sa žalovaná omešká čo i len s jednou splátkou, môže sa žalobca domáhať jednorazového zaplatenia dlhu. Odvolací súd mal za to, že výška priznaného plnenia, platobná schopnosť žalovanej ako aj pomery žalobcu odôvodňujú povolenie splátok vo výške 30,00 Eur mesačne.

17. Vychádzajúc z dôvodov, ktoré uviedol, odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v jeho napadnutej časti ako vecne správny, postupom podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP, potvrdil.

18. Správne rozhodnutiu súdu prvej inštancie vo veci samej zodpovedá aj súvisiaci výrok o trovách konania, ktorý odvolací súd podľa ustanovenia § 387 ods. 1 a 2 CSP, stotožňujúc sa s dôvodmi v rozhodnutí o trovách konania, potvrdil.

19. O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa ustanovenia § 396 ods. 1 CSP v spojení s ustanovením § 255 ods. 1 CSP. Dôvodom takéhoto rozhodnutia bola skutočnosť, že žalovanému v súvislosti s odvolacím konaním žiadne trovy nevznikli.

20. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).